

Bibliotekernes rolle i evalueringen af universiteternes forskning

I begyndelsen af oktober blev der afholdt et godt møde på Handelshøjskolen i Aarhus om citationsanalyser. Langt de fleste PURE-institutioner deltog i mødet sammen med en række biblioteker fra sektorforskningsinstitutioner og virksomheder.

Diskussionen tog udgangspunkt i et oplæg af Solveig Bach Sandal og Ditte Schjødt Jensen, der gennemgik deres opgave (præsenteret i forrige nummer af DF Revy), "Kernejelter i dansk forskning", om Danmarks Forskningspolitiske Råds indkaldelse af oplysninger om kerneforskningsfelter på de forskellige universiteter.

Det er en vigtig problemstilling opgaven behandler, fordi der i øjeblikket arbejdes på at lave en model til evaluering af universiteternes forskningskvalitet, der kan bruges i forbindelse med fordelingen af de øgede forskningsmidler.

Et af de elementer, der arbejdes på at indpasse i modellen, er citationsimpact for de enkelte universiteter. Og der er allerede biblioteker, der er aktive spillere i denne proces.

Det kan bl.a. ses af den artikelserie, der er blevet offentliggjort i Børsens Executive tillæg, hvor de forskellige universiteter blev røket efter antal citationer pr. publiceret artikel i Web of Science i 2003. Materialet til artiklerne er leveret af D'ARC, DTU Analysis & Research Promotion Center.

Nu er citationsimpactopgørelser ikke uproblematisk. Enhver, der beskæftiger sig med bibliometri, ved, at det ikke giver mening at sammenligne universiteter, der har vidt forskellige sammensætninger af fagområder. Som minimum må man dele op i sammenlignelige fagområder.

Det var derfor temmelig overraskende at D'ARC offentliggjorde en totalsammenlig-

ning af de danske universiteter. DF Revys læsere kender resultatet eller vil være i stand til at gætte sig til det: de universiteter, der har et stort islæt af sundheds- og teknisk-naturvidenskabelig forskning; kom ind på de første pladser.

Det var endnu mere overraskende, fordi det faktisk fremhæves som en afgørende svaghed ved sammenligning af citationsimpact i et notat, som D'ARC selv har lagt på deres hjemmeside: Hvis ranking-undersøgelserne skal give mening, skal man sammenligne de enkelte forskningsområder for sig! Når man selv fremhæver dette grundprincip, hvorfor så ikke leve op til det?

Når man ser på D'ARCs samlede bidrag til Børsens artikelserie, tegner der sig et billede, som måske leverer forklaringen: Der var aftalt et veltilrettelagt forløb, hvor man først sammenligner universiteterne under ét, og dermed får fastslået budskabet, at det er de store universiteter med sundheds- og teknisk-naturvidenskabelige miljøer, der klarer sig i den internationale konkurrence, mens universiteterne med væsentligst samfundsvidenskab og humaniora halter langt bagefter.

I næste omgang deles sammenligningerne så op på fagområder, men der har de store avisoverskrifter allerede sat dagsordenen, og resultatet af opdelingen er i øvrigt for samfundsvidenskabernes vedkommende helt misvisende, så avisartiklen kan fortsætte med at fremhæve de store universiteter.

Er alt dette nu ikke lige meget? Der står jo så meget vrøvl i aviserne, og hvorfor skulle D'ARC være noget særligt sandhedsvidne?

Jeg synes bestemt ikke, det er lige meget. Hvis bibliotekerne skal være aktive spillere i kvalitetsvurderingen af universi-

Fra Baglinjen

teternes forskning (og det er jo en naturlig konsekvens for alle de biblioteker, der registrerer universiteternes forskning i PURE), er det vigtigt, at man lever op til almindelige kriterier for forskning: redelighed og åbenhed i omgangen med data. At man altså ikke offentliggør resultater, man ved, ikke er retvisende, at man ikke udtaler sig om forhold, man ikke har undersøgt tilstrækkelig grundigt, og at man i øvrigt stiller de data, der ligger til grund for ens konklusioner til rådighed for offentlig diskussion, så andre kan efterprøve resultaterne.

Leif Hansen

Chefkonsulent, CBS Bibliotek
lh.lib@cbs.dk

Hvis ranking-undersøgelserne skal give mening skal man sammenligne de enkelte forskningsområder for sig!